

Kendelse

afsagt den 17. december 2018

Sag nr. 2018-80-0126

[Klager]

mod

Dagbladet Børsen

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklerne *"Ejendomspår i ophedet strid om tyrkisk mine"* og *"[Ægteparret] frygtede efterspil: Ville sikre sig mod straffesag"* bragt i Dagbladet Børsen (Børsen) den 25. april 2018, artiklen *"Ejendomspår ville sælge mine: [Person A] på spil"* bragt i Børsen den 26. april 2018 samt artiklerne *"Velhavere har formue i klemme i minekoncern"* og *"Konkursramt opgiver storstilet kapitaltilførsel"* bragt i Børsen den 1. maj 2018, fordi han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at Børsen har krænket hans privatliv og har bragt ukorrekte og krænkende oplysninger om ham uden den fornødne forelæggelse. Han har også klaget over Børsens kildekritik.

1 Sagsfremstilling

Forud for den påklagede omtale

Børsen sendte den 18. april 2018 en mail til [Klager] med følgende indhold:

"Kære [Klager]

Som netop aftalt i telefonen, får du her en række af de spørgsmål, jeg gerne vil stille dig. Hvornår kan det passe, at vi taler sammen?

- Hvordan har du det med nævnets afgørelse?
- Vil du indbringe afgørelsen for retten?
- Hvorfor gik du langt ud over fuldmagtens indhold?
- Hvorfor rækker du ud efter [Ægteparret] i 2014?
- Hvorfor laver I overhovedet sådan en konstruktion, hvor identiteten på [Selskab 1] skal sløres?
- Synes du, at er ok at lave sådan en konstruktion for at snyde sælgeren af aktierne?
- Hvor normalt er det med sådan en stråmands-konstruktion?

- Hvor meget vidste [Ægteparret] om din ageren fra oktober 2014 til december 2016?
- [Kvinden i ægteparret] og [Manden i ægteparret] føler sig særdeles forulempet af dine handlinger – hvad er din kommentar til det?”

[Klager] svarede samme dag følgende til Børsen:

”Kære [Journalist a],

Tak for din mail, hvis præmis jeg dog er uforstående overfor.

For det første, har du modtaget en kendelse af 30. januar 2018 i anonymiseret form fordi indholdet er advokat-klient fortroligt, og fordi kendelsen ikke er offentliggjort. Jeg kan således allerede af denne grund naturligvis hverken be- eller afkræfte dine partsnavne som angivet i din mail. Og selv hvis klientnavne havde været offentliggjort, kunne jeg naturligvis heller ikke svare på eventuelle spørgsmål i relation hertil. Det eneste, der er offentliggjort er mit navn.

Dernæst, synes dine spørgsmål at forudsætte, at kendelsen omhandler forhold, jeg skulle være emotionelt engageret i. Kendelsen er en naturlig del af det at være advokat. Det er således en dagligdags foreteelse, at klienter retter henvendelse til nævnet med klager over en advokats ageren. Som advokat kan man, som alle andre, naturligvis i sin sagsbehandling foretage sig ting, tilsigtet eller utilsigtet, der efterfølgende vurderes uhensigtsmæssige. Det er netop nævnets funktion, at kunne vurdere sådanne klager, for herigennem at sikre, at uhensigtsmæssig adfærd bliver påtalt. Og offentliggøres kendelser, kan alle advokater blive klogere, og således indrette deres sagsbehandling på at minimere risikoen for uhensigtsmæssigheder. Det er således hverken et nyhedsrelevant spørgsmål om, hvorvidt kendelsen giver anledning til følelser, og ej heller hvorvidt jeg er enig i kendelsen, da kendelsen er klagenævnets vurdering af bevisførelsen vedrørende et historisk forløb, der som bekendt ikke offentliggjort. Kendelsen har heller ikke, hverken generisk eller konkret, bare et minimum af nyhedsværdi.

Jeg kan endvidere undre mig over, hvordan du overhovedet kan læse kendelsen som om, der har været tale om at ”snyde” nogen – endsige ”sælgeren af aktierne.” Havde der været ”snyd” eller andre ulovligheder involveret, ville forløbet som bekendt ikke have været et spørgsmål for klagenævnet, men derimod en sag for domstolene. Som du endvidere givet er bekendt med, har EU, og Danmark, nu indført regler om registrering af ultimative ejere, og dette giver svaret på dit spørgsmål om, det du kalder en ”strå mands konstruktion”, da handlingsforløbet var før disse reglers indførelse. At forsøge, at give dette et odiøst skær, er således misforstået.

Afslutningsvis bemærkes, at du anfører klientnavne, der muligvis er udtryk for gætværk. Hvis de derimod er udtryk for, at nogen ønsker, at du skal skrive om disse navne, burde dette give dig anledning til at foretage en motivfortolkning. Handlingsforløbet i den kendelse, du har fået aktindsigt i, vedrører forhold tilbage i 2014, og der er hverken tale om strafbare forhold, forhold indbragt for domstolene, eller forhold, der har nyhedsværdi. Hvis således formålet blot er at sværte mig til, burde dette vel rejse spørgsmålet; hvorfor? Internettet og blogs giver rig lejlighed til at

sværte enkeltpersoner til uden krav om substans, og dette ville jeg derfor forvente ikke var en opgave for Børsen.”

Børsen skrev den 19. april 2018 herefter følgende til [Klager]:

”Kære [Klager]

Tak for din mail.

Jeg kan konstatere, at du ikke vil svare på mine meget konkrete spørgsmål, og det skriver vi selvfølgelig i historien. Ellers må du vende tilbage.

Et yderligere spørgsmål: Advokatnævnet fortæller, at du har valgt at indbringe afgørelsen for retten – hvorfor har du det?”

Samme dag skrev [Klager] følgende til Børsen:

”Du har fået svar på alle dine spørgsmål, så du kan blot referere mine svar.

Blot fordi du tydeligvis ikke er tilfreds med mine svar, og heller ikke ønsker at forholde dig til faktum, endsige ønsker at forstå faktum, berettiger dig ikke til at skrive, at jeg ikke vil svare på dine konkrete spørgsmål. Sidst du/din kollega skrev det om mig, førte det til en berigtigelse. Og dette vil jeg naturligvis kræve igen denne gang. Du og din kollega ønsker tydeligvis at skrive om [Selskab 1] og formentlig [Person B], uagtet at [Selskab 1] mig bekendt ikke længere eksisterer, og uagtet, at [Person B] mig bekendt ingen forretning har i Danmark. Sidst ønskede i at skrive en tendentiøs artikel baseret på Bitcoin. Jeg noterede mig, at din avis senere bragte en rosende Bitcoin artikel, men det var måske fordi der her var tale om personer med tilknytning til shipping/A P Møller Mærsk, og ikke en udenlandsdanske uden relationer til Danmark.

Hvad formålet med jeres artikler således er, står for mig – og givet mange andre – hen i det uvisse. Når dertil lægges, at jeg ikke er advokat for hverken [Selskab 1] eller [Person B], men i dag driver en rådgivningsvirksomhed i London, er det endnu mere søgt, at I tydeligvis ønsker at inddrage mig – denne gang i relation til noget tilbage i 2014, og fra en tid hvor jeg var advokat i [Advokatfirma].

Da du selv kan læse kendelsen, og dermed udmærket ved, at den ikke vedrører noget kontroversielt, men alene vedrører, at nogen for 4 år siden følte, at de som klient kunne have været holdt bedre informeret, er din mail af i dag tydeligvis udtryk for, at du har en forudfattet vinkling af din artikel, hvor du med vold og magt vil sværte mig til. Dette kan have betydning for min nye virksomhed, og er derfor ikke omfattet af din journalistiske ytringsfrihed, men omfattet af civilretlig erstatningsret. Skulle din artikel således indeholde elementer, der sværter mig til, vil jeg naturligvis forholde mig til det, da du som bekendt også er ansvarlig for dine handlinger. Jeg noterer mig i denne forbindelse, at Børsen på sin hjemmeside under ”God presseskik” anfører: *Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.*”

Den påklagede omtale

Børsen bragte den 24. april 2018 på hjemmesiden borsen.dk artiklen ”Ejendomspår i ophe-
det strid om tyrkisk mine”. Artiklen blev bragt i den trykte udgave af Børsen den 25. april
2018 på side 6 og 7. Artiklen havde følgende underrubrik:

”Ægtepar bag børsnoteret selskab gik med til stråmandshandel, men føler sig snydt
af kendt advokat. Han får nu kraftig kritik af Advokatnævnet og politianmeldes.”

Til artiklen var bragt et billede af [Manden i ægteparret] med følgende billedtekst:

”[Manden i ægteparret] og [Kvinden i ægteparret], der ejer børsnoterede [Selskab
2], er i klammeri med advokat om stråmandshandel. Arkivfoto: [Journalisten]”

Af selve artiklen fremgik følgende:

”Ægteparret [Manden i ægteparret] og [Kvinden i ægteparret], der står bag det børs-
noterede ejendomsselskab [Selskab 2] er røget i totterne på den kendte erhvervsad-
vokat [Klager] i et opsigtsvækkende slagsmål.

Stridens kerne er et mineselskab i Tyrkiet, som [Ægteparret] gik med til at købe i en
stråmandshandel orkestreret af advokaten.

Ifølge ægteparret skulle et af deres selskaber blot være stråmand i kort tid, men
endte i stedet med at være det i flere år uden deres vidende.

Forløbet får nu Advokatnævnet til at kritisere [Klager] for “groft at have handlet i
strid med god advokatskik” ved at gå langt ud over den fuldmagt, han fik fra [Man-
den i ægteparret].

Det fremgår af en kendelse, som Børsen har fået aktindsigt i.

[Kvinden i ægteparret] skriver i et mailsvar, at parret føler sig udnyttet, og at hun
også har meldt sagen til Bagmandspolitiet.

“Handlingerne bør tale for sig selv. Klage til Advokatnævnet og politianmeldelse er
drastiske og ultimative skridt, der i sagens natur kun tages i anvendelse, når man
virkelig føler sig særdeles forulempet,” lyder det.

Stifter af advokathus

[Klager] vil ikke stille op til interview, men skriver i en mail, at han ikke kan svare på
spørgsmål om klienter, og kalder kendelsen en naturlig del af det at være advokat.

“Som advokat kan man, som alle andre, naturligvis i sin sagsbehandling foretage sig
ting, tilsigtet eller utilsigtet, der efterfølgende vurderes uhensigtsmæssige,” skriver
[Klager], som er bosat i London.

Han var i 2006 med til at stifte advokathuset [Advokatfirma], som han forlod sidste
år for at blive selvstændig kapitalmarkedsrådgiver.

Advokatnævnet oplyser, at [Klager] har valgt at indbringe afgørelsen for retten.

Ville sløre køb af mine

Balladen tog ifølge kendelsen sin begyndelse i juni 2014, da [Klager] fik [Manden i
ægteparret]s velsignelse til at bruge familiens selskab [Selskab 3] til at sløre et opkøb
af et tyrkisk mineselskab for en anden klient hos [Advokatfirma].

[Klager] fik derfor en fuldmagt af [Manden i ægteparret], så planen kunne sættes i værk. [Ægteparret] mente dog, at det stod krystalklart i aftalen, at de blot skulle agere stråmand i få dage, hvorefter et selskab på Caymanøerne både skulle være formel og reel ejer.

Men ifølge kendelsen blev Cayman-selskabet aldrig registreret som ejer. Alligevel fortsatte [Klager] med at agere i [Selskab 3]s navn uden [Ægteparret]s vidende – herunder i forhandlinger om et salg af mineselskabet for mere end 35 mio. kr.

Først mere end to år senere, i december 2016, gik det ifølge [Kvinden i ægteparret] op for hende, at [Selskab 3] stadig var registreret som ejer af det tyrkiske selskab. Af Advokatnævnets kendelse fremgår det, at hun rasede i mails over “det mine-hal-løj”, mens [Klager] omvendt ikke forstod, hvorfor familien følte sig snydt.

Han mente ikke, det havde betydning for deres selskab, og mindede dem om, at de ikke havde betalt for aktierne.

“...årsagen til at registrere [klager] ([Selskab 3], red.) i aktieregisteret har alene været at sløre identiteten af [firma B],” lød det fra ham i en anonymiseret mail til [Kvinden i ægteparret]s revisor.

Herefter eskalerede konflikten, og [Ægteparret] klagede til Advokatnævnet. Efter næsten et års sagsbehandling har nævnet altså nu givet dem ret i, at [Klager] gik langt ud over sin fuldmagt.

Ejer stadig minefirma

Partner i [Advokatfirma], [Person C], der sidder og har siddet i flere af [Ægteparret]s bestyrelser, har ingen kommentarer til sagen.

Han vil derfor heller ikke svare på, om det er normal praksis, at advokatfirmaet hjælper klienter med stråmandskonstruktioner.

[Selskab 3], som også var det selskab, som [Ægteparret] brugte til opkøbet af [Selskab 2], ejer fortsat det tyrkiske selskab.

De har dog afvist at svare på, hvad planen med ejerskabet er.”

I artiklen var følgende citat fremhævet med rødt: ””*Klage til Advokatnævnet og politianmeldelse er drastiske og ultimative skridt*”, [Kvinden i ægteparret], ejer, [Selskab 2].

På side 6 i den trykte udgave af Børsen (den 25. april 2018) var der øverst i højre hjørne bragt et telefoninterview med [Kvinden i ægteparret] med overskriften ”*uden filter*”, [Kvinden i ægteparret], majoritetsaktionær, [Selskab 2] med underoverskriften ”*Jeg synes, jeg har svaret rigtig pænt på spørgsmålet*”. Artiklen havde følgende indhold:

”Børsen har spurgt [Kvinden i ægteparret], hvorfor de har sagt ja til at bruge et af familiens selskaber som stråmand i et opkøb af et tyrkisk mineselskab. I en mail skriver hun:

“Forespørgslen blev forelagt igennem en mangeårig samarbejdspartner (advokathuset [Advokatfirma], red.), og selskabet ville – i samarbejdets gode ånd – blot være behjælpelige i den givne situation.” Herefter har Børsen konfronteret [Kvinden i ægteparret] på telefonen:

Hvorfor går I med til denne særlige konstruktion?

“Jeg synes, jeg har svaret på det.”

Lader I tit jeres selskaber blive brugt til stråmandshandler?

“Jeg synes, jeg har svaret rigtig pænt på spørgsmålet. Fuldstændig ærligt.”

I går tilsyneladende med åbne øjne med til at snyde en sælger i Tyrkiet med et selskab, der endda er relateret til jeres børsnoterede selskab [Selskab 2]. Hvorfor deltagere I i sådan en konstruktion?

“Jeg skal lige have den en gang til... Nej, jeg kan faktisk ikke give dig anden forklaring, end jeg har gjort i mailen.”

Altså, at det er en vennetjeneste?

“Vi blev spurgt, om vi ville hjælpe, og vi svarede ja.”

Og så er I klar til at gå meget langt for at hjælpe jeres venner?

“Stil den på skrift... Ja, den må du lige få på skrift.”

[Kvinden i ægteparret] har dog alligevel ikke ønsket at svare på yderligere spørgsmål til avisen.”

På samme sider i den trykte udgave af Børsen (side 6 og 7) bragte Børsen artiklen ”[Ægteparret] frygtede efterspil: Ville sikre sig mod straffesag”, der blandt andet havde følgende indhold:

”Der var mange ting på spil for [Manden i ægteparret] og [Kvinden i ægteparret], da det gik op for dem, at et af deres selskaber stod som ejer af et tyrkisk minefirma, de troede var solgt for længst. Midt i den eskalerende konflikt med advokaten [Klager], som på det tidspunkt var partner i advokatkontoret [Advokatfirma], frygtede ægteparret nemlig en granskning af deres selskab [Selskab 3], som var blevet brugt i en stråmandshandel. Det fremgår af en række anonymiserede mails, der indgår i en kendelse fra *Advokatnævnet* som Børsen har fået aktindsigt i. Bekymringerne kom til udtryk, da ægteparret konfronterede [Klager], efter at have fundet ud af, at han i flere år uden deres vidende havde handlet på vegne af [Selskab 3]. Her foreslog [Klager] pludselig at overtage [Ægteparret]familiens selskab. “Jeg er parat til at købe dit selskab. Hvad er prisen og er der aflagt regnskab?” spurgte [Klager] i en mail til [Manden i ægteparret].

Angst for Skat

[Ægteparret] undrede sig over købsinteressen og skrev, at de var forbløffede over henvendelsen. Forbløffet eller ej, så tilbød [Kvinden i ægteparret] i slutningen af måneden alligevel at sælge selskabet til advokathuset [Advokatfirma], som [Klager] i 2006 var med til at stifte.

[...]

”[...] taget i betragtning af fuldmagten blev givet som en vennetjeneste samt vores tidligere beskrevne angst for at krydse klinger med Skat,” skrev [Manden i ægteparret] til [Klager]. [Ægteparret] vil ikke uddybe, hvad deres konflikt med Skat handler om. [Selskab 3] ejer stadig det tyrkiske selskab, og nu fremgår det også som et aktiv i regnskabet for 2017”

I artiklen var følgende citat fremhævet med rødt: ”Jeg er parat til at købe dit selskab. Hvad er prisen, og er der aflagt regnskab”, [Klager] i en mail til [Manden i ægteparret]”. Dertil var

der til artiklen bragt et nærbillede af [Klager] med billedteksten: ”Medstifter af advokathuset [Advokatfirma] [Klager].”

[Klager] anmodede den 25. april 2018 Børsen om at bringe et genmæle. Børsen afviste anmodningen samme dag, hvilket [Klager] ikke har klaget over til Pressenævnet.

Den 26. april 2018 bragte Børsen i den trykte udgave artiklen ”Ejendomspaar ville sælge mine: [Person A] på spil” på side 8. Af artiklen fremgik blandt andet:

”[...]

Kontakt med købere

Som Børsen skrev tirsdag, accepterede [Ægteparret], at advokat [Klager] kunne bruge et af deres selskaber som stråmand i opkøbet af et tyrkisk minefirma. Ifølge ægteparret skulle de blot være stråmand i få dage, men endte i stedet med at være det i flere år uden deres vidende. Og da [Manden i ægteparret] og [Kvinden i ægteparret] fandt ud af det i slutningen af 2016, meldte de [Klager] til *Advokatnævnet*. Efter næsten et års sagsbehandling gav nævnet [Ægteparret]familien ret i, at [Klager] var gået langt ud over sin fuldmagt og kritiserede ham for ”groft at have handlet i strid med god advokatskik”. Efter det gik op for [Ægteparret], at de stadig var mineejere, har de forsøgt at rydde op, og i mailen til [Person A] skriver [Manden i ægteparret], at de forsøger at afhænde minefirmaet. ”Vi har i denne henseende kontakt med en lang række aktører, herunder potentielle købere, med henblik på i videst mulige omfang at optimere [Selskab 5]s meget graverende situation”, skriver han.

Kaldte mail fabrikeret

[...]

Senere i forløbet kontaktede [Manden i ægteparret] selv Børsen for at slå fast, at han aldrig havde sendt en mail til [Person A]. ”Jeg har ikke skrevet nogen mail til [Person A]. Jeg er lidt bekymret, når der verserer en mail, som jeg med sikkerhed ved, at jeg ikke har skrevet,” lød det fra [Manden i ægteparret]. Senere samme dag vendte han dog rundt på en tallerken og bekræftede pludselig, at han havde afsendt den omtalte mail.”

Den 28. april 2018 sendte Børsen følgende mail til [Klager]:

”Kære [Klager]

Vi har lige en række spørgsmål i forbindelse med en historie omkring [Selskab 1]/[Selskab 4]. Vi skriver til dig dels i din egenskab som formand for [Selskab 4] og dels som investor i [Selskab 1]. Du må meget gerne vende tilbage senest mandag inden middag.

Angående ICO:

Hvorfor dropper [Selskab 4] samarbejdet med [Selskab 6] og dermed jeres ICO? Det har ellers fremgået af jeres hjemmesides nyhedsbreve, at interessen var meget stor - hvad har ændret sig?

Hvordan vil [Selskab 4] nu rejse penge, der kan sikre den fremtidige forretning?

Hvordan skrider det frem med børsnoteringen på First North?

Angående mineselskabet [Selskab 5]:

Hvorfor fremhæver [Person B] i juni 2017 i forbindelse med restruktureringen af [Selskab 1] til [Selskab 4] ejerskabet af de 75 pct. i [Projektet] som et aktiv, når det er [Selskab 3], som formelt ejer aktierne?

Angående din egen investering i [Selskab 1]:

Vi kan se, at du selv har været investor i [Selskab 1] ([Selskab 1]) via selskabet [Selskab 8]. Er du også investor i det nye setup med [Selskab 4]?

Ifølge det seneste årsregnskab fra [Selskab 1] - trukket fra Companies House - ejede [Selskab 8] aktier til en værdi af cirka 3,3 mio. kr. per 28. marts 2016. Hvor stort et beløb har du investeret?

Hvorfor investerede du via et selskab, som ligger i Curacao?

Hvad er baggrunden for, at du har brugt et skattely til investeringen?"

[Klager] klagede den 30. april 2018 kl. 11.39 til Pressenævnet over Børsens mail af 28. april 2018. Han ses ikke at have svaret Børsen på mailen.

Børsen bragte herefter den 1. maj 2018 i den trykte udgave på side 10 artiklerne *"Velhavere har formue i klemme i minekoncern"* og *"Konkursramt opgiver storstilet kapitaltilførsel"*. Førstnævnte artikel havde følgende underrubrik:

"En række rigmænd er investorer i det mineselskab, der var tredje ben i den stråmandsaftale, som er endt med spektakulær strid mellem ejendomsfamilie og advokat"

I den opsigtsvækkende strid mellem [Ægteparret] og *erhvervsadvokaten [Klager]* om et tyrkisk mineselskab, spillede en tredje dansker en hovedrolle.

Ifølge Børsens oplysninger var det nemlig den konkursramte udlandsdansker [Person B] og hans nu kollapsede minekoncern [Selskab 1], der skulle sløres som den reelle køber i stråmandshandlen orkestreret af [Klager].

[...]

Efter nogle kaotiske år lukkede [Selskab 1]-koncernen ned sidste år. Men det kun for at genopstå i juni 2017 med de samme mineaktiver i et nyt selskab med navnet [Selskab 4].

Som Børsen beskrev i sidste uge, er et af de mineaktiver centrum i et slagsmål mellem ægteparret [Manden i ægteparret] og [Kvinden i ægteparret] og [Klager]. [Ægteparret] troede blot, de skulle være stråmand i få dage, men i stedet kom de til at eje minen i flere år. Det fik i marts *Advokatnævnet* til kraftigt at kritisere [Klager] for at have gået langt ud over fuldmagten fra ægteparret ved at agere i [Ægteparret]s navn i mere end to år uden deres vidende.

Selv om [Ægteparret] formelt er ejer og nu har registreret det tyrkiske mineselskab i sit regnskab, fremhæver [Selskab 4] stadig det samme firma som et af sine aktiver.

Bånd til skattely

[Klager], der i dag er formand for [Selskab 4], men som på daværende tidspunkt var partner i advokatfirmaet [Advokatfirma], havde tilsyneladende også en personlig interesse i [Selskab 1]s opkøb af det tyrkiske firma.

Oplysninger fra det britiske selskabsregister viser, at et selskab ved navn [Selskab 8] med adresse i skattelyet Curaçao var aktionær i [Selskab 1].

Ifølge erhvervsdatabasen *Dato Capital*, som har specialiseret sig i virksomhedsinformation fra skattely, er det netop [Klager], som står bag [Selskab 8].

Han bruger også det samme navn i det rådgivningsfirma, han driver i dag i England. Hverken [Klager] eller [Person B] har svaret på Børsens henvendelser til denne artikel inden deadline.”

Af den anden artikel ”*Konkursramt opgiver storstilet kapitaltilførsel*” (bragt den 1. maj 2018 i den trykte udgave af Børsen på side 10) fremgik blandt andet følgende:

”[...]

Samtidig lød det, at [Selskab 4] afbryder samarbejdet med det til lejligheden oprettede schweiziske selskab [Selskab 6], der formelt skulle rejse pengene.

[Person B] har ellers i flere mails til investorerne fortalt om det skyhøje potentiale i den kommende kryptovaluta.

Idéen med at rejse millioner med kryptovalutaer opstod, efter [Person B] længe havde forsøgt at få [Selskab 4] børsnoteret på *Nasdaq First North* i København.

[...]

Hverken [Person B] eller [Selskab 4] formand, [Klager], er vendt tilbage på Børsens henvendelse om, hvorfor [Selskab 1] har revet kontrakten med [Selskab 6] over.”

[Klager] har løbende klaget over Børsens omtale. Hans klager er modtaget i Pressenævnet henholdsvis den 25. og 26. april samt den 1. maj 2018.

Yderligere oplysninger

Ved brev af 5. april 2018 imødekom Advokatnævnet Børsens anmodning om aktindsigt i Advokatnævnets afgørelse af 30. januar 2018 vedrørende [Selskab 3]s klage over advokat [Klager]. Ifølge Det Centrale Virksomhedsregister er [Manden i ægteparret] adm. direktør og [Kvinden i ægteparret] direktør og reelt ejer for selskabet [Selskab 3]. Advokatnævnet fremsendte kopi af Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 i anonymiseret form. Af den anonymiserede kendelse fremgår blandt andet af Advokatnævnets afgørelse og begrundelse:

”[...]

Advokatnævnet lægger til grund, at [klient A] og [klient B] indvilligede i at give advokat [B] fuldmagt til i [klagers] navn at købe og igen sælge aktieposten i [firma A]. Nævnet finder det i den forbindelse godtgjort, at det var en forudsætning, at gensalg til [firma B] skulle ske straks efter købet, ligesom det findes godtgjort, at denne forudsætning var kendelig for advokat [B]. Nævnet lægger i den forbindelse bl.a. vægt på formuleringen af back-to-back aftalen af 9. oktober 2014 og på indholdet af advokat [D's] e-mail af 20. juni 2014 til [klient B].

Nævnet lægger desuden til grund, at aktierne, som advokat [B] har oplyst, rent faktisk allerede den 10. oktober 2014 blev overdraget til [firma B].

Overdragelsen blev imidlertid ikke formaliseret ved notering i ejerbog, registrering hos de [nationalitet] myndigheder eller på andre måder, og [klient A] og [klient B]/[klager] blev ikke orienteret herom.

Herudover fortsatte advokat [B] igennem flere år med at handle i [klagers] navn i relation til [firma A]. Denne ageren, som [klient A] og [klient B] ikke var bekendt med, var ikke omfattet af fuldmagterne fra juni 2014 eller forudsætningerne for disse fuldmagter.

Ved således at have ladet [klager] fortsætte som formel ejer af [firma A]-aktierne efter, at ejerskabet skulle have været afviklet, ved ikke løbende at orientere [klient A] og [klient B]/[klager] om situationen og ved desuden at have handlet ud over grænserne for de fuldmagter, han havde fået, finder Advokatnævnet, at advokat [B] groft har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det kan efter Advokatnævnets opfattelse ikke føre til et andet resultat, at hverken [klient A] og [klient B] eller [klager] efter det oplyste var eller havde været klienter hos advokat [B], hvis klient var [firma B]. Nævnet finder i den forbindelse, at der henset til baggrunden for og karakteren af transaktionen måtte påhvile advokat [B] en særlig pligt til i forløbet at varetage også [klient A] og [klient B's] og [klagers] interesser, herunder at holde dem orienteret.

Advokatnævnet afviser klagen over, at advokat [B] afviste at udlevere materiale vedrørende [firma A], idet nævnet ikke, som sagen er forelagt, har mulighed for at tage stilling til, om [klient A] og [klient B]/[klager] er blevet forholdt materiale, som burde have været udleveret. Dette spørgsmål kræver en bevisførelse, som efter nævnets opfattelse bør finde sted for domstolene.

Advokatnævnet pålægger herefter i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [B] en bøde på 20.000 kr.

Advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.”

2. Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Privatlivets fred og korrekt information

[Klager] har anført, at Børsen har overtrådt både de vejledede regler for god presseskik og egne interne presseetiske regler. [Klager] har anført, at artiklerne er konstruerede og usande og reelt må betragtes som et karaktermord mod ham og krænker hans privatliv, ligesom hans krav på beskyttelse af sin personlige anseelse er tilsidesat. Han har dertil anført, at omtalen helt åbenlyst har negativ indvirkning på hans nystartede virksomhed som virksomhedsrådgiver i London.

[Klager] har yderligere anført, at der ikke foreligger en klar almen interesse, som kræver offentligt omtale af ham og hans navn, herunder hans private hverv i et engelsk privat selskab.

[Klager] har bestridt, at der er en igangværende strid vedrørende en tyrkisk mine, og at han skulle være part i en sådan strid, hvilket overskriften ”*Ejendomspar i ophedet strid om tyrkisk mine*” og omtalen i øvrigt giver indtryk af. Han har anført, at han ikke har haft kontakt til [Ægteparret] siden 2016, og at oplysningerne er udokumenterede.

[Klager] har således bestridt, at han er eller har været i ”spektakulær strid” med [Ægteparret]. Han har anført, at fakta er, at [Ægteparret], uagtet at de aldrig har været hans klienter, har haft klaget til Advokatnævnet, der afsagde kendelse den 30. januar 2018. Advokatnævnet fandt, at han skulle have holdt [Ægteparret] bedre informeret (uagtet at de havde givet ham en blanko fuldmagt). Børsen har gennem aktindsigt fået kopi af kendelsen, og kender derfor dens reelle indhold. [Klager] er ikke enig i Advokatnævnets beskrivelse af faktum. Han mener, at den omhandlende fuldmagt ved sin ordlyd ikke blev overskredet, hvilket er baggrunden for, at kendelsen er påklaget. Børsen var vidende herom, og der er således ikke tale om et ”slagsmål” med [Ægteparret], men en sædvanlig rekurs i forhold til Advokatnævnet.

[Klager] har understreget, at Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 ikke er endelig, da han har indbragt kendelsen for Københavns Byret den 27. februar 2018. [Klager] har i den forbindelse medsendt kopi af sin stævning af 27. februar 2018 mod Advokatnævnet. Det forhold, at Børsen i omtalen af Advokatnævnets kendelse ikke klart præciserer, at kendelsen ikke er endelig, er en skærpende omstændighed, ligesom omtale af den ikke endelige kendelse ikke bør ske på en sådan måde, at han fremstilles som skyldig. Han har tilføjet, at offentliggørelsen af kendelsen også er en krænkelse af Advokatnævnets praksis om ikke at offentliggøre kendelser, der er påklaget. Han har endelig anført, at han ikke længere arbejder som advokat i Danmark, hvilket ikke er nævnt i omtalen.

Dertil krænktes hans privatliv ved oplysningerne om en åbenbar urigtig påstand om politianmeldelse til SØIK (Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, der tidligere blev betegnet Bagmandspolitiet). [Klager] har i den forbindelse anført, at der ikke er grundlag for en politimæssig undersøgelse af ham, ligesom der ingen dokumentation er for, at en anmeldelse med et strafferetligt gerningsindhold nogensinde har været indgivet mod ham. Han har dertil anført, at man som læser får indtryk af, at anmeldelsen skulle være indgivet af [Ægteparret], hvilket i så fald må have været sammenfaldende med klagen til Advokatnævnet. Hvis det er tilfældet, skete anmeldelsen 14 måneder før artiklernes offentliggørelse, hvilket betyder, at anmeldelsen ingen relevans har, da der aldrig er rejst sigtelse, end-sige rettet henvendelse til ham vedrørende en anmeldelse til SØIK. [Klager] finder, at omtalen misvisende giver indtryk af, at der er en igangværende politimæssig efterforskning af ham.

Han har i den forbindelse anført, at oplysningerne om politianmeldelse er offentliggjort mod bedre vidende. Han har henvist til mailkorrespondancen mellem ham og Børsen forud for artiklernes offentliggørelse, samt til at Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 alene vedrører en klage over ”manglende løbende orientering” af en klient i et advokatfirma, der aldrig har været hans klient.

[Klager] har yderligere anført, at offentliggørelsen af Advokatnævnets kendelse og oplysningerne om politianmeldelse til SØIK er i strid med punkt C.5 og C.6 i de presseetiske regler vedrørende retsreportage.

Endelig finder [Klager], at oplysningerne om selskabet på Curaçao, som han angiveligt skulle stå bag, ikke har offentlig interesse, er urigtige og alene er med for at stille ham i et dårligt lys. Han har i den forbindelse anført, at han er direktør i selskabet, hvilket heller ikke har offentlig interesse. Dette understreges af, at artiklen direkte anfører, at hans nystartede firma har samme navn som dette selskab på Curaçao. Han finder, at Børsens beskrivelse ville svare til at sige, at han havde Danske Bank aktier, og at alt det arbejde, han som advokat gennem årene havde udført for Danske Bank, var odiøst og udtryk for en ”personlig interesse”, som det anføres i omtalen.

[Klager] finder, at Børsens gentagne og fortsatte krænkelse af hans privatlivs fred og tilside-sættelsen af hans krav på beskyttelse af hans personlige anseelse i flere artikler bør være en skærpende omstændighed. Han mener i den forbindelse, at det er en yderligere skærpende omstændighed, at andre medier gengiver artiklerne med den helt åbenlyse vinkel, der var intentionen med Børsens omtale – at bringe hans anseelse i et dårligt lys.

Han har i den anledning påpeget, at Børsen i januar 2018 bragte et genmæle, fordi Børsen også dengang i strid med sandheden anførte, at han havde afvist at svare på spørgsmål, hvilket han ikke havde.

Forelæggelse

[Klager] har anført, at Børsens tone fra start var fjendtlig, og at hans svar til Børsen ikke blev brugt. Han mener derfor ikke, at det er korrekt, at han fik mulighed for at komme til orde.

[Klager] har anført, at Børsens mail af 28. april 2018 forud for artiklerne ”*Velhavere har formue i klemme i minekoncern*” og ”*Konkursramt opgiver storstilet*” bragt den 1. maj 2018 var udtryk for fortsat personlig chikane og bevidst overtrædelse af god presseskik.

Han har i den anledning anført, at fremsendelsestidspunktet er chikanøst og uden for normal arbejdstid. Mailen blev fremsendt lørdag i Store Bededagsferien omkring klokken 20.50. Der-til var fristen for kort. Fristen var sat til mandag inden middag men en indforstået trussel om, at en artikel ville blive skrevet, uanset om han svarede eller ej.

I forhold til indholdet af mailen har [Klager] anført, at mailen alene vedrørte hans (påståede) historiske private formuedispositioner samt forhold i et engelsk privat selskab. Der er således tale om forhold, der hverken er pålagt oplysningspligt eller er af relevans for andet end de privatpersoner, der er involveret i selskabet. Han mener, at Børsens odiøse vinkling fremgår tydeligt af mailen, hvor der spørges: ”*hvorfor har du investeret gennem et skattely?*”. Ordvalget er, ifølge [Klager], en tydelig og udokumenteret insinuerende af, at han (historisk) skulle have foretaget sig noget ulovligt i form af skatteunddragelse.

Han finder således, at mailen samlet set fremstår som endnu et led i en bevidst strategi for negativ omtale af ham, hans personlige og faglige integritet, herunder også i forbindelse med hans nye virksomhed, hvor han blandt andet påtager sig bestyrelsesopgaver. Sådanne hverv er alene et resultat af klienters anmodning herom, og er således alene forhold, der skal drøftes med disse kunder og aktionærer. Der er ikke tale om offentlige hverv, politiske udnævnelser eller andre sådanne forhold, hvor almenheden har krav på indsigt. Han mener derfor, at fokus for Børsen udelukkende må være personlig chikane.

Kildekritik

[Klager] har anført, at Børsen ikke har været tilstrækkelig kildekritisk over for [Ægteparret]s oplysninger. Han har blandt andet henvist til, at der ikke er sat spørgsmålstejn ved den manglende logik og sammenhæng, der er mellem, hvordan man kan strides om noget man ikke ejer, og hvordan man kan medtage noget på balancen, man ikke ejer.

[Klager] har i den forbindelse anført, at det fremgår artiklen *"Ejendomspaar ville sælge mine: [Person A] på spil"* bragt den 26. april 2018, at Børsen ikke kan have været i tvivl om [Ægteparret]s manglende troværdighed. Særligt i artiklens fjerde afsnit med underoverskriften *"Kaldte mail fabrikeret"* bygges der op til afsløringen af [Ægteparret]s *"omgang med sandheden"*. Han finder, at det understreger overskridelsen af god presseskik, at Børsen har bragt negativ omtale af ham på baggrund af udokumenterede påstande i et interview med [Ægteparret].

Endelig har [Klager] anført, at [Person D], der repræsenterer [Selskab 7] (tidligere [Selskab 9]), har til opgave at få mest mulig ud af de investeringer, der er foretaget af [Selskab 7]. Investeringerne er sammenfaldende med alle de selskaber/investeringer, som beskrives i 24 af Børsens artikler fra 2016 og frem. [Klager] mener, at artiklerne, herunder de påklagede artiklerne, åbenlyst er udtryk for et samarbejde med [Person D]. Han har i den forbindelse medsendt mail af 1. maj 2018 fra Børsen til [Person D], hvori Børsen atypisk bekræfter, at han *ikke* er kilde. Mailen er ifølge [Klager] sendt 10 minutter efter et møde mellem [Person D] og Børsen. [Klager] har derudover blandt andet medsendt søgeresultater fra Børsens hjemmesiden borsen.dk med søgning på "[Journalist a] og [Journalist b]".

2.2 Børsens synspunkter

God presseskik

Privatlivets fred og korrekt information

Børsen har indledningsvis anført, at artiklerne ikke indeholder forkerte oplysninger og er udtryk for en fair, sober og retvisende journalistik. Børsen har bestridt at have krænket [Klager]s privatliv og anser oplysningerne om [Klager] i artiklerne for at have betydelig offentlig interesse, da der er tale om en person, som sidder som bestyrelsesformand i selskabet [Selskab 4] (der tidligere hed [Selskab 1]), der har et ønske om at blive børsnoteret i København, og som har forsøgt at rejse 588 mio. kr. fra investorer. Børsen har i den anledning blandt andet medsendt et skærmpoint fra hjemmesiden [\[Selskab 4\].co.ud/board](http://[Selskab 4].co.ud/board). [Klager] er en ud af

tre afbildede personer. Under hans billede står blandt andet følgende tekst: ”[Klager] is The Chairman of The Board of [Selskab 4]”.

Børsen har yderligere anført, at oplysningerne i artiklerne handler om [Klager]s professionelle virke, og at han har været en offentligt profileret advokat, der igennem en årrække aktivt har deltaget i medieomtale af sit virke og har ladet sig interviewe om blandt andet advokatetik.

Forholdene omtalt i artiklerne vedrører perioden 2014 til 2017, hvor [Klager] fortsat var partner i [Advokatfirma], som han er medstifter af, men forlod i juni 2017.

Børsen stiller sig uforstående over for [Klager]s afvisning af at være part i en igangværende strid med [Ægteparret], når man tager Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 i betragtning.

I den relation har Børsen anført, at klagen til Advokatnævnet fra [Ægteparret] blev indgivet i 2017, og Advokatnævnets kendelse blev afsagt i januar 2018. Selv om striden føres gennem advokater, ændrer det ikke på, at der har været en strid, og at [Klager] er part i den. At striden har været ophedet, synes, ifølge Børsen, klart at fremgå af kendelsen, ligesom citatet fra [Kvinden i ægteparret] i artiklen understøtter det.

Børsen finder, at kendelsen fra Advokatnævnet er loyalt beskrevet. Den kendelse som Børsen er i besiddelse af, er anonymiseret, men af selve aktindsigten fra Advokatnævnet fremgår parternes navne. [Ægteparret] samt [Klager] har dertil selv bekræftet over for Børsen, at de er parterne i sagen. Omtalens indhold er således hverken konstrueret eller usandt. Børsen har yderligere fremhævet, at der i spalte tre i artiklen ”*Ejendomspar i ophedet strid om tyrkisk mine*” af 25. april 2018 står således: ”Advokatnævnet oplyser, at [Klager] har valgt at indbringe afgørelsen for retten.”

I forbindelse hermed har Børsen anført, at [Klager] aldrig selv orienterede Børsen om, at klagen var indbragt for domstolene på trods af direkte spørgsmål angående dette. Derfor tog Børsen selv fat i Advokatnævnet og forhørte sig. Børsen har bemærket, at reglerne for aktindsigt i civile sager ikke giver krav på at få aktindsigt i påstandsdokumenter før to dage før hovedforhandlingens start.

Dertil har Børsen bemærket, at selv om sagen fortsat er verserende, da [Klager] har indbragt nævnets kendelse for domstolene, har Børsen ikke skrevet, at striden foregår lige nu, ligesom ordet ”igangværende” ikke findes i artiklen.

Børsen har i forlængelse her anført, at omtalen af Advokatnævnets kendelse ligeledes var relevant i den efterfølgende omtale og sammenholdt med det forhold, at [Klager] trods opfordringer hertil ikke oplyste, at kendelsen var indbragt for domstolene, vurderede Børsen, at det i de efterfølgende artikler ikke var påkrævet at beskrive, at kendelsen var indbragt for domstolene.

Børsen henleder samtidig Pressenævnets opmærksomhed på, at Advokatnævnet i kendelsen anfører, at [Klager] ”[...] ved desuden at have handlet ud over grænserne for de fuldmagter, han havde fået, finder Advokatnævnet, at advokat (B) groft har handlet i strid med god advokatskik.” Der er således ifølge Advokatnævnet tale om en sag med en betydelig substans. Oplysningerne i artiklen vedrørende [Klager] er samtidig klart deklareret med kildeangivelse. Således fremgår det klart af artiklen, hvornår oplysningerne stammer fra Advokatnævnets kendelse.

Børsen har derudover anført, at man ifølge de presseetiske regler, skal være varsom med at omtale politianmeldelser indgivet mod en navngiven person, med mindre det har væsentligt almen interesse eller må antages at være solidt underbygget.

Børsen følger en klar saglig linje for, hvornår politianmeldte personer ved navns nævnelse kan omtales. Oplysningerne om, at der er indgivet en politianmeldelse til SØIK, har klar kildeangivelse, ligesom Børsen har fået verificeret, at en anmeldelse er indleveret og ikke er blevet afvist som åbenlyst ubegrundet.

Børsen mener, at anmeldelsen har væsentlig almen interesse af de ovenfor anførte årsager, herunder fordi [Klager] er formand for et selskab, der arbejder på en børsnotering i København. Anmeldelsen er samtidig solidt underbygget, da den efterfølger Advokatnævns-klagen og bygger på de samme faktiske omstændigheder, som beskrevet i kendelsen fra Advokatnævnet. Den er indgivet til politiet af en partner hos et stort Københavnsk advokatfirma på vegne af dennes klient.

Relevansen bliver ikke mindre af, at kendelsen og striden, som omtales i artiklerne, omhandler et tyrkisk mineselskab, der har været et aktiv i [Selskab 4] (der tidligere hed [Selskab 1]), hvor [Klager] altså er formand.

Børsen har fastholdt, at [Klager] står bag selskabet på [Selskab 8] på øen Curaçao, og at der fremgår en klar kilde i artiklen, nemlig erhvervsdatabasen Dato Capital. Han er den eneste navngivne person i de offentligt tilgængelige registre med direktørtitel. Børsen har dertil bemærket, at [Klager] ikke har afvist, at det er hans selskab.

Børsen har afvist at have skrevet, at [Klager] skulle have foretaget ulovlig skatteunddragelse og har anført, at det er faktisk korrekt, at Curaçao findes på EU's liste over skattely.

Børsen har endelig henvist til, at der gælder et almindeligt princip om, at redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at redigere mediet og beslutte, hvad man vil bringe i avisen.

Forelæggelse

Børsen har anført, at Børsen i fornødent omfang har forsøgt forelæggelse for [Klager], og at han har fået mulighed for at komme til orde i Børsen i det omfang, han har ønsket at udtale sig.

Børsen har anført, at mail af 28. april 2018 til [Klager] indeholder åbne og journalistisk relevante spørgsmål til brug for artiklen af 1. maj 2018, og at der ingen "hård" frist eller trussel er i mailen.

Børsen har anført, at [Klager] uden problemer kunne have vendt tilbage mandag formiddag og bedt om længere svartid, hvis han ønskede dette. Han skrev først tilbage mandag aften, at Børsen slet ikke skulle henvende sig til ham. I den mellemliggende periode, og før udløbet af Børsens "svarfrist" mandag den 30. april 2018 til middag, nåede [Klager] derimod at sende sin supplerende klage til Pressenævnet, der er afsendt 30. april 2018 kl. 10.39. Dette viser, ifølge Børsen, at [Klager] havde rigelig tid til at svare før udløbet af fristen, hvis han havde et ønske herom.

Kildekritik

Børsen har understreget, at [Ægteparret]s udtalelser i artiklen fremstår med klar kildehenvisning.

Derudover har Børsen anført, at [Person D] ikke er kilde til informationer i artiklerne, hvorfor [Klager]s kritik af Børsens påståede manglende kildekritik ikke er relevant.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Jesper Rothe, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Pressenævnets kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle.

Det bemærkes indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt Børsens interne presseetiske retningslinjer er overholdt, falder uden for Pressenævnets kompetence. Det samme gør sig gældende i forhold til, om Advokatnævnets praksis for offentliggørelse af kendelser er overholdt. Denne del af klagen behandles derfor ikke.

God presseskik

Privatlivets fred, korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at Børsens omtale krænker hans privatliv og må betragtes som et karaktermord på ham. Han har yderligere klaget over, at omtalen indeholder ukorrekte oplysninger og er i strid med de presseetiske regler vedrørende retsreportage.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. de vejledende regler for god presseskik punkt A.3. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt A.1, A3 og B.1.

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet, jf. punkt C.5 og C.6.

[Klager] har bestridt, at han har været i strid med [Ægteparret], og finder, at det er krænkende for hans privatliv, at Børsen har omtalt Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 og i den forbindelse nævner hans navn. Han finder dertil, at Børsen ikke på tilstrækkelig vis gjorde læserne opmærksomme på, at kendelsen var indbragt for Københavns Byret og dermed ikke var endelig. [Klager] har i den anledning påpeget, at han ikke længere arbejder som advokat. Han har yderligere bestridt, at han skulle været blevet politianmeldt til SØIK og finder, at omtalen af hans tilknytning til selskaberne [Selskab 4] (tidligere [Selskab 1]) og [Selskab 8] er krænkende for hans privatliv.

Af advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 fremgår blandt andet følgende:

”Advokatnævnet lægger til grund, at [klient A] og [klient B] indvilligede i at give advokat [B] fuldmagt til i [klagers] navn at købe og igen sælge aktieposten i [firma A]. Nævnet finder det i den forbindelse godtgjort, at det var en forudsætning, at gensalg til [firma B] skulle ske straks efter købet, ligesom det findes godtgjort, at denne forudsætning var kendelig for advokat [B]. Nævnet lægger i den forbindelse bl.a. vægt på formuleringen af back-to-back aftalen af 9. oktober 2014 og på indholdet af advokat [D's] e-mail af 20. juni 2014 til [klient B].

Nævnet lægger desuden til grund, at aktierne, som advokat [B] har oplyst, rent faktisk allerede den 10. oktober 2014 blev overdraget til [firma B].

Overdragelsen blev imidlertid ikke formaliseret ved notering i ejerbog, registrering hos de [nationalitet] myndigheder eller på andre måder, og [klient A] og [klient B]/[klager] blev ikke orienteret herom.

Herudover fortsatte advokat [B] igennem flere år med at handle i [klagers] navn i relation til [firma A]. Denne ageren, som [klient A] og [klient B] ikke var bekendt med, var ikke omfattet af fuldmagterne fra juni 2014 eller forudsætningerne for disse fuldmagter.

Ved således at have ladet [klager] fortsætte som formel ejer af [firma A]-aktierne efter, at ejerskabet skulle have været afviklet, ved ikke løbende at orientere [klient .A] og [klient B]/[klager] om situationen og ved desuden at have handlet ud over grænserne for de fuldmagter, han havde fået, finder Advokatnævnet, at advokat [B] groft har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.”

Ifølge Børsen var [Klager] involveret i en stråmandshandel, som beskrevet ovenfor i Advokatnævnets kendelse. Dertil mener Børsen, at [Klager] kan have haft en privatøkonomisk interesse i den omtalte stråmandshandel. Børsen skriver således i artiklen *”Velhavere har formue i klemme i minekoncern”* bragt den 1. maj 2018:

”[...]

Ifølge Børsens oplysninger var det nemlig den konkursramte udlandsdanske [Person B] og hans nu kollapsede minekoncern [Selskab 1], der skulle sløres som den reelle køber i stråmandshandlen orkestreret af [Klager].

[...]

Efter nogle kaotiske år lukkede [Selskab 1]-koncernen ned sidste år. Men det kun for at genopstå i juni 2017 med de samme mineaktiver i et nyt selskab med navnet [Selskab 4].

[...]

[Klager], der i dag er formand for [Selskab 4], men som på daværende tidspunkt var partner i advokatfirmaet [Advokatfirma], havde tilsyneladende også en personlig interesse i [Selskab 1]s opkøb af det tyrkiske firma.

Oplysninger fra det britiske selskabsregister viser, at et selskab ved navn [Selskab 8] med adresse i skattelyet Curaçao var aktionær i [Selskab 1].

Ifølge erhvervsdatabasen *Dato Capital*, som har specialiseret sig i virksomhedsinformation fra skattely, er det netop [Klager], som står bag [Selskab 8].

[...]”

Pressenævnet har ikke mulighed for at foretage en bevismæssig vurdering af de faktiske forhold, som Børsen og [Klager] er uenige om. Det samme gør sig gældende i forhold til de faktiske oplysninger, der lægges til grund i Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018, og som bestrides af [Klager]. Pressenævnet har således blandt andet ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt [Klager] gik over grænserne for den fuldmagt, han fik af [Ægteparret]. Da sagen er indbragt for Københavns Byret, ligger spørgsmålet herom inden for rettens kompetence.

Pressenævnet finder imidlertid, at Børsen var berettiget til at omtale den sag, som Advokatnævnet traf afgørelse i den 30. januar 2018, hvor det lægges til grund, at sagens parter var den omtalte [Ægteparret] og [Klager]. Dertil finder nævnet, at Børsen var berettiget til at omtale Børsens tvivl om, hvorvidt [Klager] kan have haft en privatøkonomisk interesse i sagen, grundet hans erhvervsaktiviteter i selskabet [Selskab 4] (tidligere [Selskab 1]) og selskabet [Selskab 8]. Nævnet har herved lagt vægt på, at der er en samfundsmæssig interesse i spørgsmålet om, hvorvidt en eller flere advokater fra et dansk advokatkontor har været involveret i stråmandshandler, ligesom det betragtes som værende af samfundsmæssig interesse,

hvis en sådan advokat skulle have en privatøkonomisk interesse i den omtalte stråmandshandel.

[Klager] har ikke bestridt, at han tidligere har udtalt sig til medierne om sit virke som advokat og tidligere har ladet sig interviewe om blandt andet advokatskik. Dertil svarede han den 19. april 2018 til Børsen, at Børsen "blot" kunne referere hans svar. Nævnet finder herefter, at det ikke kan betragtes som en krænkelse af [Klager]s privatliv, at han nævnes ved navn i omtalen. Den omstændighed, at han ikke længere arbejder som advokat, kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet bemærker i den henseende, at han fortsat er erhvervsaktiv i forhold til selskaberne [Selskab 4] (tidligere [Selskab 1]) og [Selskab 8].

Nævnet finder dertil ikke anledning til at udtale kritik af Børsen for at betegne forholdet med [Ægteparret] og [Klager] som "en strid" m.v. Pressenævnet finder således, at det klart fremgår af omtalen, at det er Børsens vurdering af parternes forhold på baggrund af de oplysningerne Børsen har haft om sagen, herunder blandt andet Børsens kilder [Kvinden i ægteparret] og [Manden i ægteparret].

I forhold til om de vejledede presseetiske regler om retsreportage er overtrådt ved omtalen af Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 som indbragt for Københavns Byret og den omtalte politianmeldelse til SØIK, finder nævnet, at omtalen heraf i lighed med overvejelserne om privatlivets fred ovenfor som udgangspunkt er berettiget. Det må dog i en sådan situation forventes, at det fremgår tydeligt for læseren, hvis en kendelse fra Advokatnævnet er indbragt for retten. Det samme gør sig gældende i forhold til en politianmeldelse, såfremt anmeldelsen ikke er ført til en sigtelse.

I den konkrete situation har [Klager] indbragt Advokatnævnets kendelse for Københavns Byret, og han har anført, at han ikke længere arbejder som advokat. Han har dertil bestridt, at han skulle være blevet politianmeldt til SØIK.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet finder, at Børsens gengivelse af indholdet af Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 ikke kan give anledning til kritik. Børsen var dog forud for artiklernes offentliggørelse blevet bekendt med, at [Klager] havde indbragt Advokatnævnets kendelse for Københavns Byret, og at han ikke længere arbejder som advokat. Børsen gjorde læserne opmærksomme på, at Advokatnævnets kendelse var påklaget i artiklen "*Ejendomspår i ophedet strid om tyrkisk mine*" bragt på hjemmesiden borsen.dk den 24. april 2018 og i den trykte udgave af Børsen den 25. april 2018, men ikke i artiklen "*Ejendomspår ville sælge mine: [Person A] på spil*" bragt i den trykte udgave af Børsen den 26. april 2018 samt artiklen "*Velhavere har*

formue i klemme i minekoncern” bragte i den trykte udgave af Børsen den 1. maj 2018. Presse-nævnet udtaler kritik af Børsen for den manglende oplysning i artiklerne *”Ejendomspaar ville sælge mine: [Person A] på spil”* og *”Velhavere har formue i klemme i minekoncern”*.

Nævnet finder efter en samlet vurdering ikke anledning til at udtale kritik af Børsen for at betegne [Klager] som advokat eller erhvervsadvokat i omtalen. Nævnet har lagt vægt på, at de omtalte forhold vedrører en periode, hvor [Klager] stadig arbejdede som advokat, og at det i artiklen *”Ejendomspaar i ophedet strid om tyrkisk mine”* fremgår: *”Han var i 2006 med til at stifte advokathuset [Advokatfirma], som han forlod sidste år for at blive selvstændig kapitalmarkedsrådgiver.”*

Parterne er ikke enige om, hvorvidt [Ægteparret] har haft anmeldt [Klager] til SØIK. Presse-nævnet har som sagen er oplyst ikke mulighed for at tage stilling til, om en sådan anmeldelse har fundet sted.

Pressenævnet finder imidlertid, at oplysningerne om indholdet af Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 samt den omtalte politianmeldelse til SØIK kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager], som Børsen nævner med navns nævnelse, hvorfor oplysningerne burde have været forelagt for ham. Det samme gør sig i sammenhængen gældende i forhold til oplysningerne om [Klager]s erhvervsmæssige tilknytning til selskaberne [Selskab 4] (tidligere [Selskab 1]) og [Selskab 8].

Nævnet finder, at Børsen på tilstrækkelig vis forelagde [Klager] oplysningerne om Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2018 i mails af 18. og 19. april 2018. Børsen har gengivet [Klager]s bemærkninger til Børsen således i artiklen *”Ejendomspaar i ophedet strid om tyrkisk mine”*:

”[Klager] vil ikke stille op til interview, men skriver i en mail, at han ikke kan svare på spørgsmål om klienter, og kalder kendelsen en naturlig del af det at være advokat. ”Som advokat kan man, som alle andre, naturligvis i sin sagsbehandling foretage sig ting, tilsigtet eller utilsigtet, der efterfølgende vurderes uhensigtsmæssige,” skriver [Klager], som er bosat i London.

[Klager] svarede i mail af 18. april 2018 blandt andet følgende til Børsen og har klaget over, at Børsen ikke har medtaget hans bemærkninger i tilstrækkeligt omfang:

”[...]

Jeg kan endvidere undre mig over, hvordan du overhovedet kan læse kendelsen som om, der har været tale om at ”snyde” nogen – endsige ”sælgeren af aktierne.” Havde der været ”snyd” eller andre ulovligheder involveret, ville forløbet som bekendt ikke have været et spørgsmål for klagenævnet, men derimod en sag for domstolene. Som du endvidere givet er bekendt med, har EU, og Danmark, nu indført regler om registrering af ultimative ejere, og dette giver svaret på dit spørgsmål om, det du kalder en ”stråmandskonstruktion”, da handlingsforløbet var før disse reglers indførelse. At forsøge, at give dette et odiøst skær, er således misforstået.

[...]

Handlingsforløbet i den kendelse, du har fået aktindsigt i, vedrører forhold tilbage i 2014, og der er hverken tale om strafbare forhold, forhold indbragt for domstolene, eller forhold, der har nyhedsværdi.

[...]”

Pressenævnet finder, at Børsen i korte træk burde have gengivet indholdet af ovenstående udklip fra [Klager]s bemærkninger til sagen. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Børsen for ikke at lade [Klager] komme til orde i tilstrækkeligt omfang.

Børsen forelagde oplysningerne om selskaberne [Selskab 4] (tidligere [Selskab 1]) og [Selskab 8] i mail af 28. april 2018 til [Klager]. [Klager] svarede ikke på mailen og har klaget over fremsendelsestidspunktet og den korte svarfrist, som han finder chikanøs. Børsen fremsendte mailen lørdag aften i Store Bededagsferien og bad [Klager] svare mandag inden middag. Nævnet udtaler ikke kritik af svarfristen på over et døgn. I den forbindelse har nævnet også lagt vægt på, at [Klager] mandag den 30. april 2018 kl. 11.39 klagede til Pressenævnet over Børsens mail af 28. april 2018, og at han ikke bad Børsen om en længere svarfrist.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Børsen ikke forelagde [Klager] oplysningerne om, at han skulle være blevet politianmeldt til SØIK. Pressenævnet udtaler kritik af Børsen for at bringe den skadelige oplysning uden forinden at forelægge oplysningen for [Klager].

Kildekritik

[Klager] har klaget over, at Børsen ikke har forholdt sig tilstrækkelig kritisk over for kilderne [Kvinden i ægteparret] og [Manden i ægteparret] og deres oplysninger. Han har derudover klaget over, at de påklagede artikler blandt andre skulle være udtryk for et samarbejde mellem Børsen og [Person D], der repræsenterer [Selskab 7].

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A.2.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder Pressenævnet ikke grundlag for at fastslå, at Børsen ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at Børsen har gjort det tilstrækkelig klart for læseren, hvornår oplysningerne stammer fra kilderne [Kvinden i ægteparret] og [Manden i ægteparret], og at det fremstår klart af artiklerne, at kilderne er kritiske over for [Klager]. Nævnet finder dertil, at Børsens kildekritik over for [Ægteparret] blandt andet kommer til udtryk i det refererede telefoninterview med [Kvinden i ægteparret] gengivet i artiklen ”uden filter” den 25. april 2018.

Nævnet finder det dertil ikke dokumenteret, at Børsen skulle have et underliggende samarbejde til gavn for [Person D], der heller ikke er nævnt i de påklagede artikler.

Pressenævnet udtaler således ikke kritik af Børsen i forhold til dette klagepunkt.

Offentliggørelse af nævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Børsen og Borsen.dk at offentliggøre følgende med Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Dagbladet Børsen

[underrubrik]

Dagbladet Børsen får kritik for manglende oplysninger og utilstrækkelig forelæggelse.

[tekst]

Dagbladet Børsen omtalte i en række artikler i april og maj 2018 en kendelse fra Advokatnævnet vedrørende en advokats brug af fuldmagt fra et ægtepar. Advokatnævnet udtalte kritik af advokaten for at have handlet i strid med god advokatskik. Advokatnævnets kendelse blev indbragt for Københavns Byret. Det forhold omtalte Børsen alene i den første artikel som blev bragt den 25. april 2018 men ikke i de følgende artikler. Det kritiserer Pressenævnet.

Pressenævnet udtaler også kritik af Børsen for ikke at lade klager komme tilstrækkeligt til orde i omtalen. Børsen havde undladt at medtage klagers bemærkningerne om, at Advokatnævnets kendelse, ifølge ham, ikke kunne fortolkes sådan, at han skulle have forsøgt at ”snyde” nogen, ligesom der, ifølge ham, ikke var foregået noget ulovligt.

Endelig udtaler Pressenævnet kritik af Børsen for at bringe en skadelig oplysning om, at klager skulle være blevet politianmeldt til SØIK - en oplysning som Dagbladet Børsen ikke inden offentliggørelsen af artiklen havde forelagt for klager.

Klager har bestridt, at en sådan politianmeldelse skulle have fundet sted.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse på hjemmesiden

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten "Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen" til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der ellers anvendes af mediet.

Offentliggørelse i den trykte udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (Dagbladet Børsen har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet på side 2). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der ellers anvendes i mediet."